

Gazze için cihat etmek Türkiye müslümanlarına farz mıdır?

Soru: Gazze için cihat etmek Türkiye Müslümanlarına farz mıdır?

Cevap

Barış dini olan İslam'da son çare olarak görülen savaş da barış için yapılır. Cihadın en mühim aşaması olarak kabul edilen savaş bizzat değil, “i’la-i kelimetullah”tan dolayı güzeldir.¹

Belli bir güce ulaşmadan kafirlere ait ordularla savaşmak cihad değil, intihar olur. Bu yüzden Allah Teala, Mekke devrinde azınlık olan Müslümanlara savaş izni vermeyip² küffara mukavemet gösterecek sayı ve güce ulaşana kadar sabırla çalışmalarını ve Allah Teala’dan namaz, oruç gibi ibadetler vesilesiyle yardım talep etmelerini istemiştir.³ Medine devrinde ise Müslümanlar sayı ve teçhizat bakımından nispeten kuvvetlenince Allah Teala kafirlere karşı cihadı,⁴ Peygamberimiz’e de ﷺ Müslümanları cihada teşvik etmeyi emretmiştir.⁵ Savaştan geri duran Müslümanları ise kınamıştır.⁶

“Kitâbu’l-Cihâd” veya “Kitâbu’s-Siyer” başlıkları altında ayet ve hadisler ışığında cihada dair meseleleri inceleyen fukaha; cihadı: “Allah yolunda yapılan savaşta doğrudan bulunmak yahut mal infak etmek, stratejik destek vermek, Müslümanların sayısını arttırmak ve sağlık hizmetlerinde bulunmak gibi dolaylı yoldan savaşa destek vermek” şeklinde tarif etmiştir.⁷ Cihadın tarifinden sonra hükmünden bahseden fakihler; Müslümanların yaşadığı bir beldeye kafirlerin saldırması halinde o şehirde yaşayanlar için cihadın -namaz ve oruç gibi- farz-ı ayn olduğunu ve devlet tarafından nefir-i âm(seferberlik) ilan edilmesi halinde silah tutabilen herkesin savaşa katılması gerektiğini ifade eder.⁸ Saldırı altındaki şehirde yaşayan Müslümanların kaire karşı koyacak gücü ve teçhizatı olmaması halinde ise en yakın olan İslam beldesinde ikamet edenlerden başlamak üzere tüm Müslümanlara cihat farz olur.⁹ Ancak bunun farz olabilmesi için madde planında kaire karşı koyabilecek güce ve silaha sahip olmak şarttır. Maddi imkanlar el vermediğinden dolayı savaştan geri duran bir beldenin Müslümanları ahirette sorumlu olmazlar.¹⁰ Bu noktada takdir yetkisi ve sorumluluk devlet yöneticilerine aittir. Zira günümüz şartlarında devlet idaresi olmaksızın, ferdi atılımlarla cihat etme çabası muhaldir. Buna göre devlet yönetimine farz olan; şartlar oluştuğunda cihadı ilan etmek ve yönetmek, halka farz olan ise devlete itaat ederek cihada destek vermektir ve bunun yapılmaması halinde tüm vebal yöneticiye aittir.¹¹

Cihadın tarifinden de anlaşıldığı üzere cihat etmenin tek yöntemi silahla savaş meydanında bulunmak değildir. İnfakta bulunmak suretiyle maddi yardım yapmak, miting ve gösteriler düzenlemek suretiyle Müslümanların safını kalabalıklaştırmak, kaire gözdağı vermek, ülke ve

dünya çapında, sosyal mecralarda ve sokaklarda boykotlar düzenleyerek düşmanı maddi zafiyete uğratmak da birer cihattır.

Müslümanların üç kutsal mescidinden biri olan Mescid-i Aksâ'yı içerisinde barından Filistin, bugün terörist israil tarafından işgal edilmiştir. Gazze'deki Müslümanların düşmana karşı koyacak maddi gücü olmadığı ise aşîkardır. Bu durumda Gazze'ye sınırı olan Müslüman devletlerden başlamak üzere tüm Müslümanlara, özellikle tarih boyunca Müslümanları müdafaa noktasında onurlu bir duruş sergileyen ülkemize büyük bir sorumluluk düşmektedir.

Bu noktada Müslüman halk olarak vazifemiz, devlet planında bir fiili hareket olana kadar miting ve eylemler düzenlemek, milleti bilinçlendirmek, kamuoyunu hazırlamak, devletimizi fiili adımlar atmaya davet etmek, siyonistleri fonlayan firmalardan alış-veriş yapmamakla birlikte girişlerine afişler asmak suretiyle bir taraftan müslümanları toparlamaya diğer taraftan ise boykotlarla israilin gücünü kırmaya çağırarak olmalıdır.

-
1. Ahmed b. Ebî Saîd b. Abdillâh (Ubeydillâh) el-Leknevî (Molla Cîven), *Nûru'l-Envâr Şerhu Risâleti'l-Menâr* (Karaçi: Mektebetu'l-Büşra, 2021), s. 155.
 2. Bkz. Nisa, 4/77.
 3. Bkz. Bakara, 2/153.
 4. Bkz. Hac, 22/39.
 5. Bkz. Enfal, 8/65.
 6. Bkz. Tevbe, 9/38.
 7. Bkz. Alâuddîn Muhammed b. Ali el-Haskefî, *ed-Durru'l-Muhtâr(Haşiyetu İbn Abidin İle Beraber)* (Beyrut: Dâru'l-Marife, 2015), 6/193.
 8. Bkz. Muhammed Emin İbn Abidin, *Raddu'l-Muhtâr ala'd-Durri'l-Muhtâr* (Beyrut: Dâru'l-Marife, 2015), 6/202.
 9. Bkz. Heyet, *el-Fetâvâ-Hindiyye* (el-Matbaatu'l-Kübrâ el-Emîriyye, ts.), 2/188.
 10. Bkz. el-Haskefî, *ed-Durru'l-Muhtâr(Haşiyetu İbn Abidin İle Beraber)*, 6/202-203.
 11. Bkz. İbn Abidin, *Raddu'l-Muhtâr ala'd-Durri'l-Muhtâr*, 6/196.